

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	10.....
Αριθ. Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΠΕΡ/ΣΕΩΝ	7.....
Ημερομηνία Κατάθεσης	17/2/2020
Ώρα Κατάθεσης	9:40

Αθήνα, 17 Φεβρουαρίου 2020

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την κ. Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: Κυβερνητική ανεπάρκεια στον Πολιτισμό

Από τις πρώτες μέρες ανάληψης των καθηκόντων της νέας κυβέρνησης, και ειδικότερα της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, η ελληνική κοινωνία παρακολουθεί εμβρόντητη το ξεδίπλωμα μιας πολιτικής που εξυπηρετεί οτιδήποτε άλλο εκτός από τον ίδιο τον πολιτισμό αλλά και το δημόσιο συμφέρον.

Από τις προγραμματικές δηλώσεις ήδη διακρίναμε την πρόθεση της Υπουργού Πολιτισμού να μετατρέψει το Υπουργείο σε κέντρο εκποίησης των πολιτιστικών αγαθών της χώρας, με εργαλεία την απαξίωση του έργου των φορέων πολιτιστικής κληρονομιάς, την αδρανοποίηση ή κατάργηση θεσμικών αλλαγών που είχε κάνει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στους εποπτευόμενους φορείς σύγχρονου πολιτισμού, και την πλήρη απαξίωση των εργαζομένων του Υπουργείου.

Με επιστολή Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για συνεδρίαση της επιτροπής παρουσία της αρμόδιας Υπουργού Πολιτισμού με σκοπό να συζητηθούν όλα τα σοβαρά που απασχολούν των Πολιτισμό της χώρας μας, λάβαμε απάντηση πως η συνεδρίαση θα πραγματοποιηθεί μέχρι το τέλος Νοεμβρίου του έτους 2019. Αυτό όμως δεν έγινε ποτέ, χωρίς να γνωρίζουμε ποιος ευθύνεται για τη μη σύγκλιση της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Παράλληλα, καθημερινά βλέπουμε τα προβλήματα στους φορείς Πολιτισμού, όπως αναλύονται παρακάτω, να διογκώνονται, και το αρμόδιο Υπουργείο να μην κάνει απολύτως τίποτα για την αντιμετώπισή τους.

Στον τομέα του Σύγχρονου Πολιτισμού παρατηρούμε μια γενικότερη απαξίωση απέναντι στα μεγάλα προβλήματα και μια έλλειψη συγκροτημένης εθνικής στρατηγικής.

Η Υπουργός Πολιτισμού άφησε το στίγμα της πολιτικής της ΝΔ ως προς τις προτεραιότητες για τον σύγχρονο πολιτισμό, ήδη από την πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία που πήρε, προχωρώντας στην ακύρωση των διαγωνισμών για την κάλυψη θέσεων καλλιτεχνικών διευθυντών στους εποπτευόμενους φορείς του Υπουργείου. Η κατάργηση αυτή, θα οδηγήσει σε διορισμούς συγκεκριμένων προσώπων, διορισμούς «ημετέρων», χωρίς κριτήρια διαφάνειας, αξιοκρατίας και πλήρωσης προσόντων. Η προκήρυξη των θέσεων ευθύνης στους εποπτευόμενους φορείς του ΥΠΠΟΑ, που είχε θεσπίσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, εξασφάλιζε μια πολιτική που θα λειτουργεί με όρους διαφάνειας, ίσων ευκαιριών και λογοδοσίας.

Κρίσιμοι τομείς του σύγχρονου πολιτισμού αυτή τη στιγμή πάσχουν από έλλειψη οράματος, σχεδίου και στρατηγικής.

Όσον αφορά στον τομέα του βιβλίου, η Υπουργός Πολιτισμού, στην απάντηση που έδωσε σε Επίκαιρη Ερώτηση βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με την εθνική πολιτική για το βιβλίο, δήλωσε πως δεν θα φέρει προς ψήφιση στην Βουλή το έτοιμο νομοσχέδιο για τον Οργανισμό Βιβλίου, που ετοίμασε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Υπενθυμίζεται ότι το 2013 η κυβέρνηση Σαμαρά είχε καταργήσει το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου (ΕΚΕΒΙ), με αποτέλεσμα η χώρα μας να στερείται συνολικά εθνικής πολιτικής για το βιβλίο. Στον αντίποδα, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έβαλε στόχο την επανίδρυση του νέου Οργανισμού Βιβλίου με στόχο να χαραχτεί οργανωμένη περιφερειακή πολιτική που θα αναδείξει τη σημασία και το ρόλο του βιβλίου στο πλαίσιο της συνολικής προσπάθειας ενίσχυσης της αναγνωσιμότητας, αλλά και της διεθνούς προβολής του ελληνικού βιβλίου. Το μέλημα όμως, της παρούσας διοίκησης του ΥΠΠΟΑ είναι να στείλει στις καλένδες τις προσπάθειες που έγιναν από την προηγούμενη.

Ο κινηματογραφικός χώρος παρακολουθεί με αγωνία τις εξελίξεις στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, τον αρμόδιο φορέα χάραξης πολιτικής για το σινεμά. Τον τελευταία καιρό ζήσαμε ένα ακόμα θρίλερ με την διοίκηση του ΕΚΚ και τη γενική διευθύντρια Ηλέκτρα Βενάκη. Η κ. Βενάκη είχε απομακρυνθεί παρανόμως, όπως έκρινε το Συμβούλιο Επικρατείας, από τη θέση της Γενικής Διευθύντριας του ΕΚΚ επί υπουργίας της κ. Λυδίας Κονιόρδου. Επανήλθε, κατ' εφαρμογήν της δικαστικής απόφασης του ΣτΕ, από την νυν υπουργό κ. Λίνα Μενδώνη. Στο μεταξύ όμως, είχε συνάψει σύμβαση έργου με την Ταινιοθήκη της Ελλάδας. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΚΚ στην συνεδρίαση της 9.12.19 και με πέντε ψήφους έναντι μιας αρνητικής της αντιπροέδρου Ελένης Πετρά και ενός λευκού του μέλους του Κώστα Φέρρη, έκρινε ότι δεν υπάρχει ζήτημα ασυμβιβάστου για την κ. Βενάκη.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. Πάνος Λουκάκος-ο οποίος διορίστηκε από την κ. Μενδώνη- με δήλωσή του επικαλείται γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας του ΕΚΚ ότι «δεν συνιστά κώλυμα» η διπτή ιδιότητα της Ηλέκτρας Βενάκη, όμως, σύμφωνα με δημοσιεύματα του ethnos.gr, ο νομικός σύμβουλος του Κέντρου είχε γνωμοδοτήσει υπέρ του αντιθέτου. Αν πραγματικά είναι έκνομη η διπτή ιδιότητα της κ. Βενάκη, τίθεται μείζον ζήτημα για την ομαλή και νόμιμη λειτουργία του Κέντρου Κινηματογράφου. Οι περισσότερες από 150 εγκρίσεις χρηματοδοτήσεων για σχέδια ταινιών και προγραμμάτων ουσιαστικά είναι στον αέρα, καθώς η εισήγησή τους στο Δ.Σ. του Κέντρου έγινε από μία Γενική Διευθύντρια που ενδεχομένως διατηρεί τον ρόλο της παράνομα, με αποτέλεσμα οι εγκρίσεις να μπορούν να προσβληθούν από τους απορριφθέντες με αγωγή εναντίον του ΕΚΚ.

Δημιουργούνται έτσι εύλογες ανησυχίες και ερωτηματικά για το αν υπάρχει τελικά μια συνολική κυβερνητική πολιτική για τον κινηματογράφο στη χώρα. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με την ίδρυση του ΕΚΟΜΕ, απέδειξε ότι είχε στρατηγικό σχεδιασμό για την εγχώρια οπτικοακουστική παραγωγή. Από τον Απρίλιο του 2018 συνολικά 58 παραγωγές, -30 εγχώριες και 28 διεθνείς- αξιοποίησαν το επενδυτικό κίνητρο Cashrebate. Συνολικά 56.4 εκατομμύρια επενδύθηκαν στη χώρα.

Από τις πρώτες ημέρες που βρέθηκε στο τιμόνι του ΥΠΠΟΑ η κ. Μενδώνη άρχισε να ξηλώνει Διοικητικά Συμβούλια, όπως του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, του ΚΘΒΕ, του ΕΚΚ.

Μετά την απίστευτη και αναίτια κωλυσιεργία επί μήνες, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα αγωνίας και ανασφάλειας στους χιλιάδες δικαιούχους δημιουργούς που βιοπορίζονται από τα πνευματικά δικαιώματα, ανακοίνωσε μόλις πριν από λίγες ημέρες ότι θα αδειοδοτήσει τον Νέο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης των Δημιουργών Μουσικής(ΕΔΕΜ), χωρίς όμως να αναφερθεί στον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η διαδικασία μεταφοράς από την προσωρινή ΕΥΕΔ στην ΕΔΕΜ. Επίσης, είχε ανακοινώσει ότι θα δημιουργήσει νομοταρασκευαστική επιτροπή που θα λειτουργεί παράλληλα, με το νόμιμο Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι στην πραγματικότητα το ακυρώνει. Επίσης, ακόμα η κ. Υπουργός δεν έχει απαντήσει εάν θα υποκύψει στις απαιτήσεις των εισαγωγέων για κατάργηση της εύλογης αμοιβής 2% υπέρ των δημιουργών και των άλλων δικαιούχων πνευματικών δικαιωμάτων, κάτι που αποτελεί ευρωπαϊκό και διεθνές κεκτημένο.

Όσον αφορά στο ΚΘΒΕ, η κ.Μενδώνη αποφάσισε, χωρίς μάλιστα να ενημερώσει προηγουμένων, να παύσει τη διοίκηση και την καλλιτεχνική διεύθυνση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, σε μια συγκυρία όπου ο σημαντικός αυτός πολιτιστικός θεσμός είχε βρει οικονομική και καλλιτεχνική ισορροπία μετά από πολλές δυσκολίες που πέρασε.

Για τους φοιτητές της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης, του μοναδικού ιδρύματος που προάγει την τέχνη του Σύγχρονου Χορού στην Ελλάδα, η χρονιά ξεκίνησε με σοβαρά προβλήματα, και μάλιστα με δίμηνη καθυστέρηση έναρξης των μαθημάτων, αργοπορία στις προσλήψεις καθηγητών, και μέσα σε όλα αυτά, η κ. Υπουργός προέβη σε αλλαγή ΔΣ. Οι φοιτητές περιμένουν τις πρωτοβουλίες της πολιτικής ηγεσίας ώστε να επανέλθει άμεσα η εύρυθμη λειτουργία της ΚΣΟΤ.

Μια ακόμα εκκρεμότητα είναι οι προθέσεις της Υπουργού για το τι μέλλει γενέσθαι με τις χρηματοδοτήσεις στον τομέα του σύγχρονου πολιτισμού μέσω

του Μητρώου Επιχορηγούμενων Φορέων, που ξεκίνησε η προηγούμενη κυβέρνηση με σκοπό να υπάρχει διαφάνεια στις επιχορηγήσεις.

Επίσης, η Υπουργός δεν έχει τοποθετηθεί για σοβαρά θέματα του Υπουργείου Πολιτισμού στον τομέα του σύγχρονου πολιτισμού, όπως τι θα κάνει σχετικά με τα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα, πώς σκοπεύει να τα στηρίξει και να τα ενισχύσει.

Ακόμα περιμένουμε να μας φανερώσει την πολιτική και τις προθέσεις της για συγκεκριμένους εποπτευόμενους φορείς που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα, όπως η Καμεράτα και η Λυρική Σκηνή, ενώ στον αέρα παραμένει η λειτουργία του Ακροπόλ, παρόλο που η αποκατάσταση του έχει ολοκληρωθεί εδώ και ένα χρόνο. Τέλος, σε εκκρεμότητα βρίσκονται ακόμα οι συλλογικές συμβάσεις των εργαζομένων στη Λυρική Σκηνή και των ηθοποιών στο ΚΘΒΕ. Δεν έχει, επίσης, δείξει εάν έχει πρόθεση να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις με τους αρμόδιους φορείς όσον αφορά στις συλλογικές συμβάσεις στο χώρο των παραστατικών τεχνών, της μουσικής, του κινηματογράφου και των τηλεοπτικών παραγωγών, αλλά και στο ελεύθερο θέατρο.

Περαιτέρω, η εθνική πολιτιστική κληρονομιά φαίνεται να απειλείται από τις ιδεοληψίες και τις αβελτηρίες των κυβερνώντων. Όμως, η προστασία και η ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας οφείλει να αποτελεί τη βασική αποστολή του Υπουργείου Πολιτισμού. Πηγάζει από την συνταγματική επιταγή της προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος και παράλληλα αποτελεί υποχρέωση που απορρέει από το διεθνές κι ευρωπαϊκό δίκαιο, σύμφωνα με τις διεθνείς Συμβάσεις και Συνθήκες για την προστασία της αρχαιολογικής κληρονομιάς, που έχει κυρώσει η χώρα μας. Πάνω σε αυτά τα θεμέλια εδράζεται άλλωστε και ο ισχύων Αρχαιολογικός Νόμος 3028/2002.

Δυστυχώς, η κυβέρνηση και η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού δεν φαίνεται να ασπάζονται τις θεμελιώδεις αυτές κατευθύνσεις σε σχέση με την προστασία της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Οι προτεραιότητές τους έχουν μετατοπίσει το επίκεντρο του ενδιαφέροντος των δημοσίων πολιτικών για τον πολιτισμό από την προστασία στην ιδιωτική κερδοφορία. Η διαστρέβλωση αυτή του πνεύματος και του γράμματος του διεθνούς και

εθνικού πλαισίου προστασίας του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα των αρχαιοτήτων φάνηκε από τις πρώτες μέρες της ανάληψης της διακυβέρνησης από την Νέα Δημοκρατία.

Η απαξίωση του εθνικού στόχου της επιστροφής των κλαπέντων γλυπτών και αρχιτεκτονικών μελών της Ακρόπολης αποτέλεσε το πρώτο ολίσθημα της κυβέρνησης. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός προέβη σε μία ακατανόητη και βεβιασμένη ενέργεια, με το να απευθύνει κάλεσμα στο Βρετανικό Μουσείο, αλλά και στο Μουσείο του Λούβρου να “δανείσουν” τα γλυπτά της Ακρόπολης στην Ελλάδα, για τους εορτασμούς των 200 ετών από την σύσταση του ελληνικού κράτους. Πρόκειται για βεβιασμένη κίνηση, για κακή συμβουλή ή για προσπάθεια αλλαγής της στρατηγικής κατεύθυνσης της χώρας στο συγκεκριμένο θέμα, με ολέθρια αποτελέσματα για τον εθνικό στόχο της επιστροφής γενικά των αρχαιολογικών θησαυρών που έχουν κλαπεί σε διάφορες φάσεις από το ελληνικό έδαφος;

Την ίδια στιγμή, το άνοιγμα της κερκόπορτας για την είσοδο ιδιωτών στον πυρήνα της διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς φάνηκε από την πρώτη στιγμή της ανάληψης των καθηκόντων της νέας ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Συστηματικά επιχειρείται επτικοινωνιακά η απαξίωση των φορέων προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως για παράδειγμα των ελληνικών μουσείων, με ήδη δεδηλωμένο στόχο την μετατροπή τους –χωρίς καμία μελέτη σκοπιμότητας– σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, αποκόπτοντάς τα από το σώμα της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Η απόσπαση όμως, των μεγάλων μουσείων (π.χ. Εθνικό Αρχαιολογικό, Βυζαντινό και Χριστιανικό, Νομισματικό, Αρχαιολογικό Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου, Βυζαντινού Πολιτισμού κ.λπ.), από τον πυρήνα του κράτους ενέχει τεράστιους κινδύνους ιδιωτικής εκμετάλλευσης της πολιτιστικής κληρονομιάς, ιδίως σε τομείς όπως η καθαριότητα, η φύλαξη, η προβολή και η διαχείριση των πόρων της, ενώ οι εργαζόμενοι σε αυτά θα βρίσκονται σε καθεστώς πολλών ταχυτήτων και το κόστος λειτουργίας τους θα εκτοξευτεί, αφού το κράτος θα κληθεί να πληρώσει αδρά τις νέες διοικήσεις που θα τοποθετηθούν. Αποκρύπτεται, δε, συστηματικά, ότι τα έσοδα των μεγάλων μουσείων από τα εισιτήρια θα αποκοπούν από τον κεντρικό κουμπαρά του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων, που λειτουργεί

αναδιανεμητικά και χρηματοδοτεί όλα τα μουσεία της χώρας και πλήθος δομών και δραστηριοτήτων της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας.

Δυστυχώς παραβλέπεται συστηματικά ο κοινωνικός και παιδευτικός ρόλος του πολιτισμού και ο ρόλος του Υπουργείου να τον προάγει και να τον καθιστά προσβάσιμο σε όλους, ενώ βαφτίζεται «εκσυγχρονισμός» του θεσμικού πλαισίου» η σκοπούμενη λειτουργία των κρατικών μουσείων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, χωρίς ενδοιασμούς και με σαθρά επιχειρήματα, όπως: α) Ότι δήθεν τα δημόσια μουσεία, ως Υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, δεν έχουν εξωστρέφεια, τη στιγμή που πραγματοποιούν, πολύ περισσότερες εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα και δράσεις για το κοινό απ' ότι τα αντίστοιχα ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ ή ιδιωτικά μουσεία. Ο σχεδιασμός των δημόσιων μουσείων οφείλει να βασίζεται στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και όχι στις επιθυμίες της εκάστοτε κυβέρνησης ή ενός διορισμένου ΔΣ που ενδεχομένως θέλει να κλείσει συγκεκριμένες δουλειές με ιδιωτικά ιδρύματα και εταιρείες β) Ότι δήθεν τα μουσεία θα είναι πιο «ευέλικτα» ως ΝΠΔΔ, ενώ είναι ξεκάθαρο ότι η μόνη «ευελιξία» που έχει η νομική μορφή του ΝΠΔΔ, καθώς εμπίπτει στους κανόνες του δημόσιου λογιστικού, είναι η προσδοκία για τοποθέτηση «ελεγχόμενων» ΔΣ, ώστε να μην υπάρχει λογοδοσία και έλεγχος από τα κεντρικά συμβούλια και τα αρμόδια όργανα του ΥΠΠΟΑ για τις επιλογές τους γ) Ότι δήθεν τα δημόσια Μουσεία «θα κοστίζουν λιγότερο» και «θα βγάζουν τα έξοδά τους» ως ΝΠΔΔ. Κανένα μουσείο στον κόσμο δεν υπάρχει χωρίς κρατική χρηματοδότηση, ούτε καν τα μεγαλύτερα ιδιωτικά μουσεία της χώρας. Ο σκοπός των μουσείων δεν είναι κερδοσκοπικός, ούτε φυσικά θα κοστίζουν λιγότερο με τις στρατιές διορισμένων ΔΣ. Εκτός αν γίνουν ο κανόνας οι πλασματικοί ισολογισμοί, όπου θα φαίνεται ότι δήθεν επιβιώνουν με τα χρήματα από τα εισιτήρια, ενώ το προσωπικό και άλλα έξοδα θα πληρώνονται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Ποια, επομένως, «ευελιξία» και «οικονομία» είναι αυτή που υποτίθεται ότι θα επιτευχθεί;

Επιπλέον, η επιλογή της κυβέρνησης να ορίσει 4 Γενικούς Γραμματείς Υπουργείων στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων, των οποίων το αντικείμενο δεν είναι συναφές με τον πολιτισμό και με την αρχαιολογία, καταδεικνύει τις νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες των κυβερνώντων σε σχέση με την διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά επετράπη ο διορισμός μετακλητών χωρίς τυπικά προσόντα, για την υποτιθέμενη συνεπικούρηση του έργου του Ταμείου, οι οποίοι όμως, σύμφωνα με νέα απαράδεκτη νομοθετική ρύθμιση, δεν είναι απαραίτητο να κατέχουν καν πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μέσα σε όλη αυτή την παράκρουση νεοφιλελεύθερης αριστείας, ιδιαίτερα αλγεινή εντύπωση προκάλεσε και η προσπάθεια απαξιώσης του Ταμείου, μέσα από χειραγωγημένες “ειδήσεις”, σε σχέση με το πωλητήριο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Ταυτόχρονα, μία από τις πρώτες κινήσεις της νέας ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού κι Αθλητισμού ήταν η ανασυγκρότηση των γνωμοδοτικών επιστημονικών συμβουλίων του ΥΠΠΟΑ, προκειμένου να εξασφαλιστούν «βολικές γνωμοδοτήσεις» για ήδη προειλημμένες αποφάσεις, οι οποίες ευνοούν μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, πλήττοντας την πολιτιστική μας κληρονομιά. Επί έτη, άλλωστε, οι σημερινοί κυβερνώντες, σε πλήρη συντονισμό με αυτά τα συμφέροντα επιχειρούσαν να απαξιώσουν το έργο των αρχαιολόγων και να παρουσιάσουν τις πρόνοιες του αρχαιολογικού Νόμου ως τροχοπέδη για την ανάπτυξη. Η νέα, λοιπόν, σύνθεση του ΚΑΣ προκάλεσε εξ αρχής αντιδράσεις, καθώς δεν ήταν νόμιμη και σύμφωνη με τα προβλεπόμενα στον Ν. 3028/2002 ενώ οι εργαζόμενοι με ανακοινώσεις τους έκαναν λόγο για «γνωμοδοτικά επιστημονικά συμβούλια ελεγχόμενα από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Πολιτισμού». Έτσι, στην πρώτη απόφαση της κ. Μενδώνη για τον ορισμό των μελών του ΚΑΣ (ΦΕΚ 558/ΥΟΔΔ/13-8-2019) παραβιαζόταν το άρθρο 50 του Νόμου, και μετά τις αντιδράσεις η ίδια υποχρεώθηκε σε αναδίπλωση και επανόρθωση για την αποκατάσταση της νομιμότητας. Βέβαια, στη δεύτερη απόφαση για τροποποίηση στη σύνθεση του ΚΑΣ (ΦΕΚ 580/16-8-2019) ο Γ. Πανέτσος, που έχει διατελέσει και «ειδικός σύμβουλος» των ΤΑΙΠΕΔ και Ελληνικό ΑΕ «προβιβάστηκε» από αναπληρωματικό μέλος σε τακτικό, ώστε λίγες μέρες αργότερα (21 Αυγούστου) να συζητηθεί στο ΚΑΣ και να γίνει εν τέλει δεκτή η αίτηση θεραπείας της «Ελληνικό ΑΕ» σχετικά με την «Έγκριση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του έργου “Εφαρμογή του Σχεδίου Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού – Αγίου Κοσμά”, Περιφέρειας Αττικής».

Με αυτή την απόφαση, που αφορούσε τις αρχαιότητες στο Ελληνικό και τον δικαιοδοτικό έλεγχο του ΥΠΠΟΑ, το ΚΑΣ ουσιαστικά επέτρεψε την ανέγερση αρχιτεκτονικών εξαμβλωμάτων στο Ελληνικό χωρίς κανέναν έλεγχο από το ΥΠΠΟΑ, ενώ την ίδια στιγμή περιόρισε δραστικά το εύρος προστασίας των αρχαιολογικών χώρων, οι οποίοι βρίσκονται εντός του χώρου της επένδυσης. Η «διευκόλυνση» αυτή συμπληρώθηκε στη συνέχεια και από άλλες σχετικές υπουργικές αποφάσεις και νομοθετικές παρεμβάσεις, με τις οποίες, «πηγαινοέρχονται» κάθε τόσο κοινόχρηστοι και αρχαιολογικοί χώροι του Ελληνικού μεταξύ Δημοσίου, Δήμων και LamdaDevelopment. Πρόσφατα είδαμε σε τροπολογίες να επιβαρύνεται το Δημόσιο και με το κόστος κατεδάφισης των κτηρίων προκειμένου «να μπουν οι μπουλντόζες».

Η δεύτερη αντίστοιχη απόφαση ήταν εκείνη της 22ας Οκτωβρίου 2019 και αφορούσε τον αρχαιολογικό χώρο των Σκουριών. Η νέα σύνθεση του ΚΑΣ επέτρεψε την απόσπαση και μεταφορά των αρχαιοτήτων, ώστε να διευκολύνει την εταιρεία «Ελληνικός Χρυσός» να κατασκευάσει στη θέση του αρχαιολογικού χώρου ανοικτό όρυγμα εξόρυξης μετάλλων. Η «διευκόλυνση» αυτή αιτιολογήθηκε μέσα από την υιοθέτηση της διαρκούς προπαγάνδας της εταιρίας περί «ασήμαντων» ευρημάτων, τα οποία «δεν είναι δα και η Ακρόπολη».

Η τρίτη τέτοια ολέθρια απόφαση, αν και δεν έχει ακόμη εκδοθεί, είναι αυτή που έμελλε να συζητηθεί στο ΚΑΣ της 18ης Δεκεμβρίου και αφορά την προαναγγελθείσα από τον Πρωθυπουργό στη ΔΕΘ απόσπαση των αρχαιοτήτων από τον σταθμό της Βενιζέλου στο Μετρό Θεσσαλονίκης. Υπενθυμίζεται ότι η κυβέρνηση από τις πρώτες μέρες της ανάληψης της διακυβέρνησης προέβη σε μία ακατανόητη κίνηση, να σταματήσει δηλαδή συνολικά τα έργα του Μετρό της Θεσσαλονίκης, με την πρόφαση του υποτιθέμενου εμποδίου των αρχαιοτήτων στον σταθμό της Βενιζέλου, ενώ ήδη εφαρμοζόταν από διετίας η λύση της συνύπαρξης και της κατά χώραν ανάδειξή τους. Ταυτόχρονα, προέβη και σε μια σειρά ενεργειών που είχαν ως στόχο την, πάση θυσία, απόσπαση και μεταφορά των αρχαιοτήτων, με τεράστιο κίνδυνο να καταστραφεί η «Πομπηία της Θεσσαλονίκης», όπως έχει χαρακτηριστεί από το σύνολο, σχεδόν, της επιστημονικής κοινότητας. Η διαδικασία στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, έτσι όπως εξελίχθηκε, αποτελεί ένα όνειδος, κόντρα στις εισηγήσεις των καθ' ύλην αρμόδιων

Υπηρεσιών. Η κοινότητα των αρχαιολόγων, πλήθος φορέων και άλλων επιστημόνων, καθώς και η τοπική κοινωνία αγνοήθηκαν στο βωμό μιας προειλημμένης απόφασης, η οποία είχε προλειανθεί μέσα από επικοινωνιακές και διοικητικές μεθοδεύσεις, που φοβούμαστε προωθούν κερδοσκοπικές και εργολαβικές επιδιώξεις.

Μία μέρα μετά, με αντίστοιχες μεθοδεύσεις εισήχθη εκ νέου η υπόθεση της «ΠΥΡΚΑΛ», στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, προφανώς γιατί αποφεύγει συστηματικά η κ. Μενδώνη να υπερασπιστεί δημοσίως και με θάρρος την προσωπική της επιλογή να προστατέψει την ατομική επιχειρηματική ιδιοκτησία και δραστηριότητα αντί για το δημόσιο συμφέρον. Οι εγκαταστάσεις της ΠΥΡΚΑΛ αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα τεκμήρια της βιομηχανικής ιστορίας της Ελλάδας των αρχών του 20ού αιώνα και είναι άρρηκτα δεμένο με την Ελευσίνα και τους πολίτες της. Στις 26 Ιουνίου 2019 το ΚΣΝΜ γνωμοδότησε, κατόπιν αυτοψίας, να κηρυχθεί η ΠΥΡΚΑΛ ιστορικός τόπος και να χαρακτηριστούν νεότερα μνημεία 12 από τα 134 κτίρια που περιλάμβανε η εισήγηση της Υπηρεσίας. Αρχικά η κ. Μενδώνη δήλωσε ψευδώς ότι η προηγούμενη υπουργός δεν υπέγραψε την απόφαση χαρακτηρισμού. Όταν η πραγματικότητα τη διέψευσε, κατασκεύασε την εικασία ότι, ναι μεν την υπέγραψε αλλά άργησε επίτηδες να τη στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο. Όταν το θέμα έφτασε στη Βουλή, τότε «αποκάλυψε» ότι άσκησε ένσταση ο ιδιοκτήτης και τα δικαιώματά του «είναι σεβαστά», οπότε αποφάσισε να μην υπογράψει και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΚΣΝΜ για νέα κρίση. Η δικαιολογία πλέον ήταν να μην καταπέσει, δήθεν, η απόφαση στο ΣτΕ, ενώ ουσιαστικά στόχος ήταν η ανατροπή της προστασίας στο συγκρότημα προς πρόδηλο όφελος του ιδιοκτήτη. Δεν μπορεί, άλλωστε, να μην γνώριζε η κ. Μενδώνη ότι ο ιδιοκτήτης είχε ήδη «ακουσθεί» κατά τη διαδικασία και ότι το ίδιο το ΣτΕ, κατά πάγια νομολογία του, έχει κρίνει ότι κατά τον χαρακτηρισμό ακινήτου ως μνημείου «Δεν εξετάζεται η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους, ούτε η τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών». Ούτε άλλωστε επιτρέπεται η Υπουργός Πολιτισμού να αγνοεί ότι η ενδεχόμενη ζημία του ιδιώτη, δεν μπορεί να αποτελεί κριτήριο των γνωμοδοτικών οργάνων και του εκάστοτε Υπουργού για τον χαρακτηρισμό, αφού, όχι μόνο δεν προβλέπεται στο Ν. 3028/2002 ως τέτοιο αλλά και η

επιδιωκόμενη με τις διατάξεις του νόμου διαφύλαξη, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, του προστατευόμενου εννόμου αγαθού αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης, κατά ρητή συνταγματική επιταγή.

Απεναντίας, φαίνεται πως στο ίδιο πλαίσιο αποτελεί μάλλον πολιτική επιλογή της κ. Μενδώνη να αμφισβητήσει και να καταστρατηγήσει η ίδια, 80 χρόνια μετά τη θέσπιση του, το αποκλειστικό και θεμελιώδες δικαίωμα του Ελληνικού Δημοσίου επί των μνημείων της χώρας, ως προς την οικονομική τους εκμετάλλευση. Δεν απάντησε ποτέ λοιπόν στην ερώτηση σχετικά με την διαχρονικά και εκ του Νόμου απαιτούμενη αδειοδότηση για την εμπορική, οικονομική και διαφημιστική χρήση των απεικονίσεων των μνημείων της χώρας, πασχίζοντας με κάθε τρόπο να προκαλέσει την πρωτοφανή νομική ερμηνεία, ότι από τις απεικονίσεις που παράγονται, αναπαράγονται και διαδίδονται στο κοινό «με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνίας» (άρ. 46 του Ν.3028/2002) ο νομοθέτης δεν εννοούσε την πλήρη κάλυψη του πεδίου, αλλά ήθελε να εξαιρέσει τις αναπαραστάσεις και δίσταζε να το πει, μέχρι να το ανακαλύψει η νυν Υπουργός, με αφορμή τη μη αδειοδοτημένη διαφημιστική χρήση των μνημείων της χώρας από την εταιρεία Coca Cola Hellas. Και αφού, όταν αποκαλύφθηκε η υπόθεση, η εταιρεία άρχισε να ισχυρίζεται ότι δεν χρησιμοποιεί απεικονίσεις αλλά αναπαραστάσεις που τάχα δεν εμπίπτουν στον Νόμο, η Υπουργός έσπευσε στη συνέχεια να «νομιμοποιήσει» την αυθαίρετη χρήση, τροποποιώντας και «αφαιρώντας» αναδρομικά από την εφαρμοστική Υπουργική Απόφαση του 2019 τη λέξη αυτή, ενώ, όχι μόνο οι αναπαραστάσεις εμπεριέχονταν σε όλες τις αντίστοιχες αποφάσεις που ίσχυαν διαχρονικά, όχι μόνο εμπεριέχονταν στη σχετική γνωμοδότηση του ΚΑΣ, αλλά εξακολουθούν να παραμένουν στην τροποποιηθείσα Υπουργική Απόφαση έννοιες όπως, η ψηφιακή απόδοση των μνημείων, η δημιουργία εικόνων από τα μνημεία ή η ψηφιακή ανάπλαση εικόνας από αυτά. Είναι εύκολο λοιπόν, να αντιληφθεί κανείς, ότι η κυρία Μενδώνη, σε ευθεία σύγκρουση με το δημόσιο συμφέρον και την κοινή λογική, ανοίγει μια τεράστια κερκόπορτα στην ανεξέλεγκτη, αισχροκερδή, ακόμη και κακόβουλη χρήση της εικόνας και της ταυτότητας των μνημείων της χώρας, η οποία θα επιτρέπεται, χωρίς κανέναν έλεγχο, σε όποιον απλά ισχυριστεί ότι τα «αναπαριστά» και

δεν τα «απεικονίζει», αποφεύγοντας, έτσι, την αδειοδότηση και την καταβολή των σχετικών τελών στο Ελληνικό Δημόσιο.

Ταυτόχρονα όμως, με την απαξιωτική μεταχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς, παρατηρείται πλήρης αδράνεια σε σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Αρχαιολογική Υπηρεσία και οι Εφορείες Αρχαιοτήτων σε ολόκληρη τη χώρα. Η υποστελέχωσή τους δεν φαίνεται να απασχολεί την ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού κι Αθλητισμού, παρά τις διαρκείς παρεμβάσεις, ακόμα και βουλευτών της συμπολίτευσης. Έτσι, ενώ οι οριστικοί πίνακες έχουν εκδοθεί εδώ και μήνες, δεν παρατηρείται καμία μέριμνα από τη νυν ηγεσία του ΥΠΠΟΑ, ώστε να επιταχυνθούν και να ολοκληρωθούν άμεσα οι διαδικασίες πρόσληψης των επιτυχόντων της προκήρυξης 16Κ/2017 του ΑΣΕΠ, που στόχευε κυρίως στην κάλυψη αναγκών υποστελεχωμένων Υπηρεσιών του Υπουργείου ανά την Ελλάδα και εξασφαλίστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση στο πλαίσιο του κανόνα 1/1.

Ωστόσο, αυτό που φάνηκε να απασχόλησε πρωτίστως την ηγεσία του ΥΠΠΟΑ ήταν να αποστείλει έγγραφο στις Υπηρεσίες σχετικά με τις «ανακοινώσεις - δημόσιες αναρτήσεις για θέματα που άπτονται αρμοδιοτήτων του ΥΠΠΟΑ», όπου ζητούσε οποιαδήποτε παρουσίαση πληροφοριακού υλικού στα ΜΜΕ να έχει την άδεια του γραφείου Τύπου, του οποίου την ευθύνη για θέματα επικοινωνίας έχει η κ. Παναγιωταρέα. Ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων έκανε λόγο για «ανοίκειες και μη σύννομες πρακτικές «ελέγχου» του επιστημονικού λόγου», ενώ το ίδιο προσπαθούσε να επιβάλλει η κ. Μενδώνη και το 2014, την εποχή που γινόταν η ανασκαφή στο Λόφο Καστά στην Αμφίπολη, όταν εκτελούσε χρέη Γενικής Γραμματέως στο Υπουργείο, με τη συνδρομή και τότε της κ. Παναγιωταρέα σε θέματα επικοινωνίας.

Επιπλέον, ο συνολικός προϋπολογισμός του ΥΠΠΟΑ είναι μειωμένος σε σχέση με τον αντίστοιχο του 2019 κατά 14 εκατομμύρια ευρώ, ενώ υπάρχει μεγάλη ασάφεια ως προς τις δαπάνες που κατευθύνονται στον λεγόμενο «επιτελικό συντονισμό», ο οποίος κοστίζει περισσότερο από τις δαπάνες για τις τέχνες και τα γράμματα, και ταυτόχρονα απορροφά διπλάσιους πόρους από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σε σχέση με τους αρχαιολογικούς χώρους και τα μουσεία. Είναι πλέον σαφές ότι αυτή η υπερσυγκέντρωση

πόρων του υπουργείου βρίσκεται στον άμεσο έλεγχο της πολιτικής ηγεσίας, χωρίς λογοδοσία και σχεδιασμό.

Ακόμα περιμένουμε επίσημες και πειστικές εξηγήσεις και σχετικά με σκανδαλώδη διαχείριση και εκροή χρημάτων από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας του Υπουργείου Πολιτισμού (ΤΑΥΠΥΠΟ) στα γραφεία πρώην Υπουργών Πολιτισμού και Γενικών Γραμματέων, θέση στην οποία υπηρέτησε και η ίδια η κ. Μενδώνη στο παρελθόν. Αντιθέτως, σήμερα από τη θέση της Υπουργού κάνει ό,τι μπορεί -πολιτικά και διοικητικά- ώστε να «υποβαθμίσει» ένα μεγάλο σκάνδαλο που διερευνάται από τη δικαιοσύνη και ενώ έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις για κακουργηματικές πράξεις και σύσταση εγκληματικής οργάνωσης σε 17 μέλη που άσκησαν στο παρελθόν διοίκηση στο εν λόγω Ταμείο. Υπενθυμίζουμε ότι στο συγκεκριμένο Ταμείο πραγματοποιήθηκε διαχειριστικός έλεγχος για τα έτη 2000 ως το 2016 από ελεγκτές του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κατόπιν εντολής της προηγούμενης Κυβέρνησης. Σύμφωνα με το πόρισμα που εξεδόθη βρέθηκαν μη νόμιμες και εκτός σκοπού δαπάνες ύψους 45 εκατομμυρίων ευρώ ενώ η μοναδική εισροή χρημάτων σε αυτό πραγματοποιείτο μέσω της επιχορήγησής του με δημόσιο χρήμα από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων. Περιμέναμε η Υπουργός να συνδράμει, ως θεσμική αξιωματούχος, στη διασφάλιση της νομιμότητας και στην αποκάλυψη της αλήθειας- αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων της και ενώ το Ταμείο είχε ήδη εξυγιανθεί με τον Ν. 4598/2019 της προηγούμενης κυβέρνησης. Αντ' αυτού, αφού πρώτα φρόντισε να απομακρύνει με διοικητικές μεθοδεύσεις την προηγούμενη διευθύντρια του ταμείου από τη θέση της, δημιουργώντας εκ των υστέρων ασυμβίβαστο με τροποποίηση της σχετικής υπουργικής απόφασης τον Αύγουστο 2019, έσπευσε στη συνέχεια να αυξήσει τον αριθμό των μελών του Διοικητικού του Συμβουλίου από 5 σε 7 στις 30 Οκτωβρίου του 2019 και να το θέσει σε εκκαθάριση λίγο αργότερα με τροπολογία (22.11.2019), ορίζοντας σε σχετική διάταξη το Ν. 4639/2019 ότι με την έκδοση της απόφασης του εκκαθαριστή –εντός μηνός- «λήγει αυτοδικαίως η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθυντή αυτού». Προκύπτουν εύλογα ερωτήματα από τις κινήσεις αυτές, δεδομένου μάλιστα ότι λίγο πριν την εσπευσμένη κίνηση να τεθεί σε εκκαθάριση το Ταμείο, ενώ αυτό είχε ήδη εξυγιανθεί, είχε προηγηθεί η συνάντηση της Υπουργού με τη διοίκηση της πανελλήνιας ομοσπονδίας των εργαζομένων (ΠΟΕ-ΥΠΠΟ), μέλη

της οποίας είναι και κατηγορούμενοι στη διερευνώμενη υπόθεση και ήταν οι μόνοι που έσπευσαν να χαιρετίσουν την απόφαση αυτή. Παράλληλα, μέσω της έκδοσης KYA για τις αρμοδιότητες του εκκαθαριστή, επιχειρείται απροκάλυπτα η παράκαμψη του Ν.4598/2019 και η περαιτέρω συγκάλυψη των υποθέσεων που διερευνώνται από τη δικαιοσύνη. Η σπουδή και οι ενέργειες της κ. Υπουργού στο θέμα του ΤΑΥΠΥΠΟ μαρτυρούν μία ανεξήγητα συγκαλυπτική στάση, καθώς εμφανίζεται ιδιαίτερα ανεκτική στα εν λόγω φαινόμενα ανομίας και διασπάθισης δημοσίου χρήματος.

Από την άλλη πλευρά, σε επίκαιρη ερώτηση σχετικά με τις εκφοβιστικές μηνύσεις που υποβλήθηκαν κατά τριών υπαλλήλων του ΥΠΠΟΑ, μελών επιτροπής παρακολούθησης και παραλαβής δημόσιας σύμβασης σε υποέργο ψηφιοποίησης κινητών μνημείων, από την έκπτωτη εταιρεία «ΑΪΝΟΟΥΧΑΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΑΕ» που δεν τήρησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η κ. Μενδώνη δεν βρήκε τίποτα ουσιώδες να πει. Αντιθέτως, επιχείρησε συμψηφισμούς με υποθέσεις, όπως οι ανωτέρω, που ελέγχονται από τη δικαιοσύνη. Παρόλο που η εισήγηση των υπαλλήλων αποδείχθηκε τεκμηριωμένη στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας και εγκρίθηκε με Υπουργική Απόφαση ένα χρόνο πριν, και αφού η εταιρεία προσέφυγε διοικητικά και δεν δικαιώθηκε, η υπουργός Πολιτισμού κατά τη συζήτηση της Επίκαιρης Ερώτησης στη Βουλή ένιψε τας χείρας της, άφησε ακάλυπτους τους υπαλλήλους του υπουργείου της, παριστάνοντας ότι δεν έχει άποψη και μετέθεσε το ζήτημα σε θέμα 'εμπιστοσύνης στη Δικαιοσύνη'. Παράλληλα, σε σχετικά δημοσιεύματα γίνεται λόγος για «όργιο παρατυπιών» σε αυτό και σε άλλα έργα ψηφιοποίησης του ΥΠΠΟΑ. Και αυτή η υπόθεση ερευνάται από επιθεωρητές δημόσιας διοίκησης -κατόπιν αποστολής στοιχείων από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία. Πρόκειται για έργα τα οποία, ενώ ξεκίνησαν να υλοποιούνται από το 2012- όταν η κ. Μενδώνη ήταν Γενική Γραμματέας και είχε την ευθύνη των έργων ΕΣΠΑ του υπουργείου- ακόμα δεν έχουν τελειώσει. Την ίδια στιγμή, η πολιτική ηγεσία δρομολογεί και επιχειρεί, σύμφωνα με δημοσιεύματα, την επαναφορά, με κάθε τρόπο, του έκπτωτου αναδόχου στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Τέλος, παρακολουθούμε με ανησυχία πρακτικές ρεβανσισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού. Η αρχή έγινε με την αντικατάσταση του αρχιφύλακα του αρχαιολογικού χώρου Ακροπόλεως και κλιτύων με άλλη υπάλληλο,

διακεκριμένο μέλος της συνδικαλιστικής παράταξης της ΝΔ. Το πρόσχημα ήταν ότι παραβιάζεται ο δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας, διότι ο αρχιφύλακας δήθεν εκτελούσε παράλληλα χρέη αρχιφύλακα και διαχειριστή εισιτηρίων από το Μάρτιο του 2019, ενώ τελικά η ίδια η Υπουργός παραβίασε διά της πλαγίας οδού το νόμο 4608/2019 άρθρο 46, με το οποίο ορίζεται επτακριβώς η διαδικασία κρίσης για τις θέσεις των αρχιφυλάκων με αντικειμενικά, αδιάβλητα και αξιοκρατικά κριτήρια. Ακολούθησε η αποπομπή τον Αύγουστο του 2019 της διευθύντριας του ΤΑΥΠΥΠΠΟ -η οποία συνέβαλε στην έρευνα των αρμόδιων αρχών για τη κακοδιαχείριση του Ταμείου- για την οποία η Υπουργός δημιούργησε εκ των υστέρων ασυμβίβαστο με τροποποίηση της σχετικής με τη θέση της υπουργικής απόφασης. Τέλος, μόλις πριν από λίγες ημέρες απομακρύνθηκε αναιτιολόγητα ο αν. Προϊστάμενος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πόλης Θεσσαλονίκης, ο οποίος είχε εισηγηθεί στο επίμαχο ΚΑΣ, κατά της απόσπασης των αρχαιοτήτων στο σταθμό Βενιζέλου του μετρό Θεσσαλονίκης.

Επ Ερωτάται η κ. Υπουργός:

- 1 Έχει η παρούσα διοίκηση του ΥΠΠΟΑ εθνική στρατηγική για το βιβλίο; Προτίθεται να μας παρουσιάσει την πρόταση της για την προώθηση του βιβλίου και την διεθνή του προβολή;
- 2 Μετά την ακύρωση των διαγωνισμών για την αξιοκρατική κάλυψη θέσεων καλλιτεχνικών διευθυντών στους εποπτευόμενους φορείς του Υπουργείου, με ποιά στρατηγική θα προχωρήσει το ΥΠΠΟΑ στην κάλυψη των εν λόγω θέσεων, δεδομένου ότι μέχρι και σήμερα παρατηρούμε τοποθετήσεις-διορισμούς;
- 3 Σε τι ενέργειες θα προβεί η κ. Υπουργός ώστε να ξεπεραστούν τα διοικητικά προβλήματα και οι ενδεχόμενες νομικές παρατυπίες στο ΕΚΚ; Υπάρχει συγκροτημένο σχέδιο για την ανάπτυξη και την ενίσχυση του κινηματογράφου;
- 4 Σε μια περίοδο όπου αναδιοργανώνεται ο βασικός διοικητικός ιστός του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με την προκήρυξη της θέσης του Γενικού Διευθυντή, αλλά και του Διευθυντή Προώθησης,

Διευθυντή ΟΔΥ, Διευθυντή Παραγωγής & Ανάπτυξης, είναι αναγκαίο να ξεκαθαριστεί η νομιμότητα του ΕΚΚ. Θα αναλάβει τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για να συμβεί αυτό;

- 5 **Μετά την ανακοίνωση του ΥΠΠΟΑ ότι θα δοθεί η άδεια στην ΕΔΕΜ, αναμένουμε επίσημες απαντήσεις και για τον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η διαδικασία μεταβίβασης των δραστηριοτήτων από την προσωρινή ΕΥΕΔ στην ΕΔΕΜ. Θα γίνει αυτή η μετάβαση άμεσα χωρίς καθυστερήσεις για να μπει επιτέλους ένα τέλος στην ταλαιπωρία και την ανασφάλεια χιλιάδων δημιουργών δικαιούχων πνευματικών δικαιωμάτων;**
- 6 **Τι εξυπηρετεί η δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής που θα λειτουργεί παράλληλα με το νόμιμο ΔΣ του ΟΠΙ;**
- 7 **Η προηγούμενη κυβέρνηση είχε παραδώσει νομοσχέδιο για τη λειτουργία του Ακροπόλ, το οποίο εσείς επιμελώς παραβλέπετε. Τι προτίθεστε να κάνετε για τον εξοπλισμό, τη στελέχωση και τη λειτουργία του Ακροπόλ;**
- 8 **Ποια είναι η πολιτική σας για την περιφερειακή ανάπτυξη του Σύγχρονου Πολιτισμού και πώς σκοπεύετε και να στηρίζετε και να ενισχύσετε θεσμούς, όπως τα ΔΗΠΕΘΕ;**
- 9 **Παρακολουθήσαμε την κατάργηση της Πειραματικής Σκηνής στο Εθνικό Θέατρο από τον νέο καλλιτεχνικό διευθυντή του. Ο θεσμός όμως, της Πειραματικής Σκηνής υπήρξε πετυχημένος και θα έπρεπε, όχι μόνο να ενισχυθεί και να διευρυνθεί, αλλά και να κατοχυρωθεί θεσμικά με τροποποίηση του ιδρυτικού Νόμου. Προτίθεται η κ. Υπουργός να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση;**
- 10 **Σε ποιες ενέργειες θα προβεί η κ. Υπουργός ώστε να ξεπεραστούν τα θεσμικά και διοικητικά προβλήματα της ΚΣΟΤ;**
- 11 **Τι σκοπεύει να πράξει η κ. Υπουργός σε σχέση με το μητρώο επιχορηγούμενων φορέων για τις χρηματοδοτήσεις στον τομέα του σύγχρονου πολιτισμού;**
- 12 **Προτίθεται η ηγεσία του ΥΠΠΟΑ να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις με τους αρμόδιους φορείς για το σοβαρό ζήτημα**

των συλλογικών συμβάσεων στο χώρο των παραστατικών τεχνών, της μουσικής, του κινηματογράφου και των τηλεοπτικών παραγωγών, αλλά και στο ελεύθερο θέατρο;

- 13 Ποιες ενέργειες έχει δρομολογήσει η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού ώστε να τελεσφορήσει η εθνική προσπάθεια για τον επαναπατρισμό των γλυπτών του Παρθενώνα;
- 14 Τι σκοπεύει να πράξει σε σχέση με τα δημόσια μουσεία της χώρας; Πάνω σε ποια οικονομοτεχνική ή άλλη μελέτη στηρίχθηκε αυτή η εξαγγελία για μετατροπή τους σε ΝΠΔΔ ;
- 15 Έχει αναλογιστεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού τις συνέπειες που θα επιφέρει ενδεχόμενη αποκοπή των εσόδων από τα εισιτήρια των μεγάλων μουσείων από το ΤΑΠΑ, το οποίο τροφοδοτεί τα μικρότερα μουσεία και τις Εφορείες Αρχαιοτήτων; Πώς θα επιβιώσουν οι μικρότερες δομές εάν συμβεί αυτό;
- 16 Ποια είναι η αποτίμηση του έργου της νέας διοίκησης του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων σε αυτούς τους πέντε μήνες από τον διορισμό της; Ποια είναι τα τυπικά προσόντα των μετακλητών υπαλλήλων που διορίστηκαν με τις νομοθετικές παρεμβάσεις της Υπουργού και ποιες ανάγκες καλύπτουν;
- 17 Τι απαντά η Υπουργός στην κριτική ότι οι προαναφερθείσες αποφάσεις των γνωμοδοτικών Συμβουλίων υποβαθμίζουν το πολιτιστικό περιβάλλον και σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα, εξυπηρετώντας κερδοσκοπικά ιδιωτικά συμφέροντα;
- 18 Σε ποιες ακριβώς μελέτες βασίστηκε το ΚΑΣ για να γνωμοδοτήσει υπέρ της απόσπασης των αρχαιοτήτων από τον σταθμό της Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη; Υπάρχει μελέτη της επανατοποθέτησης των ευρημάτων και, αν όχι, πώς μπορεί να θεωρηθεί πλήρης η γνωμοδότηση αυτή;
- 19 Με ποιο σκεπτικό η Υπουργός Πολιτισμού απεμπολεί, μέσα από μια σειρά συγκεκριμένων ενεργειών, το δικαίωμα και την υποχρέωση του ΥΠΠΟΑ να έχει λόγο για τα ύψη και τις όψεις των ψηλών κτιρίων της επένδυσης στο Ελληνικό; Συμφωνεί η Υπουργός Πολιτισμού με

τα προτεινόμενα σχέδια των ουρανοξυστών του Ελληνικού, που είδαν, μετά την απόφασή της, το φως της δημοσιότητας;

- 20 Ως προς την ΠΥΡΚΑΛ, πότε ακριβώς υπεβλήθη η ένσταση του ιδιοκτήτη και σε ποιά Υπηρεσία του ΥΠΠΟΑ την υπέβαλε; Ποιες υπηρεσίες ενημερώθηκαν, δεδομένου ότι στην εκ νέου συζήτηση στο ΚΣΝΜ, η εν λόγω «ένσταση» δεν παρουσιάστηκε κατά τη συζήτηση, ενώ η καθ' ύλην αρμόδια Υπηρεσία δήλωσε άγνοια και ότι ουδέποτε υπεβλήθη σε αυτήν τέτοιο έγγραφο;
- 21 Σχετικά με την αμφιλεγόμενη στάση της Υπουργού στο θέμα της οικονομικής (εμπορικής, διαφημιστικής) εκμετάλλευσης των μνημείων της χώρας μέσω της χρήσης των πάσης φύσεως απεικονίσεων τους από τρίτους, πώς γίνεται από τη μια να υποστηρίζει ότι αυτά αποτελούν «ισχυρό brand», ενώ αρνείται, ουσιαστικά, να διαφυλάξει αυτό το “brand”, αφήνοντας ανεξέλεγκτη τη χρήση του;
- 22 Δεν αντιλαμβάνεται ότι με τη στάση και τις ενέργειες της, προκειμένου να πετύχει την «φωτογραφική» εξαίρεση της «αναπαράστασης» από τον ευρύτατο όρο της «απεικόνισης», επιτρέπει συνειδητά ακόμα και κακόβουλη, χρήση της εικόνας και της ταυτότητας των μνημείων της χώρας, προκαλώντας ανυπολόγιστη ζημιά στη δημόσια κτήση και στα έσοδα από τα τέλη για την αδειοδότηση των σχετικών δραστηριοτήτων;
- 23 Με ποιους τρόπους σκοπεύει η Υπουργός να ενισχύσει το έργο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας σε ολόκληρη τη χώρα; Ποιος είναι ο σχεδιασμός του Υπουργείου για τη στελέχωση των περιφερειακών Υπηρεσιών του; Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαδικασία προσλήψεων από την προκήρυξη 16Κ/2017, γιατί καθυστερούν οι διαδικασίες και πότε αναμένεται να ολοκληρωθούν;
- 24 Ως προς τα φαινόμενα αυταρχισμού και λογοκρισίας που έχουν παρατηρηθεί, πέρα από το ότι προκύπτει μείζον θέμα επιστημονικής ελευθερίας και ελευθερίας λόγου, δεν θεωρεί η κ. Υπουργός ότι με τις πρακτικές που ακολουθεί απέναντι στις Υπηρεσίες, βάλλεται η άμεση

σχέση, σύνδεση και επικοινωνία των Εφορειών Αρχαιοτήτων και των Δημόσιων Μουσείων με το κοινό τους;

- 25 **Είναι σε θέση να απαντήσει, συγκεκριμένα πλέον, η Υπουργός, σε τι ακριβώς συνίσταται ο «επιτελικός συντονισμός» του ΥΠΠΟΑ, που απορροφά σχεδόν 90 εκατομμύρια ευρώ από Τακτικό προϋπολογισμό και ΠΔΕ; Σε ποιες συγκεκριμένες δαπάνες θα διοχετευτούν αυτά τα ποσά;**
- 26 **Ως προς το ΤΑΥΠΥΠΠΟ, θα απαντήσει επιτέλους η Υπουργός, ποια ήταν η σκοπιμότητα ανασυγκρότησης του Διοικητικού του Συμβουλίου, ενώ σε λιγότερο από δύο μήνες αυτό δεν θα υπήρχε αφού θα ξεκινούσε η διαδικασία εκκαθάρισης; Αληθεύει ότι η νέα «υπουργική» πλειοψηφία του ΔΣ του Ταμείου αποφάσισε προκλητικά, λίγο πριν την αυτοδίκαιη λήξη της θητείας του, τη χρηματοδότηση της ΠΟΕ-ΥΠΠΟ -με περίπου 100.000 ευρώ- και μάλιστα για την ήδη πραγματοποιηθείσα διοργάνωση του συνδικαλιστικού της συνεδρίου, στο οποίο είχε παραστεί και η ίδια η Υπουργός;**
- 27 **Σε ποιο στάδιο βρίσκεται σήμερα η πειθαρχική διερεύνηση για κάθε μία από τις υποθέσεις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας και αφορούν το ΤΑΥΠΥΠΠΟ (άρνηση ανάληψης υπηρεσίας από τον πρώην πρόεδρο του, υπεξαγωγή εγγράφων, εικονικά δάνεια και βιοηθήματα, μαζική εκ των υστέρων διαγραφή δανείων, αποκλειστική απασχόληση μισθοδοτούμενων από το Ταμείο στο πολιτικό γραφείο του πρώην προέδρου του, υπερκοστολόγηση επισκευαστικών εργασιών στον παιδικό σταθμό);**
- 28 **Σε ποιες ενέργειες έχει προβεί η κ. Υπουργός για την επιτάχυνση των διαδικασιών, την ολοκλήρωση των πειθαρχικών ελέγχων και ακολούθως για τον ποινικό έλεγχο των αναφερόμενων υποθέσεων που αφορούν συνολικά το Ταμείο, συμπεριλαμβανομένων των περιόδων κατά τις οποίες υπήρξε Γενική Γραμματέας του Υπουργείου;**
- 29 **Στον Ν. 4598/2019 της προηγούμενης κυβέρνησης υπήρχε νομοθετική πρόβλεψη για τη μεταφορά του προσωπικού του Ταμείου**

Αλληλοβοήθειας στο ΥΠΠΟΑ και οι φάκελοι των εργαζομένων βρίσκονται εδώ και μήνες στο ΑΣΕΠ. Γιατί καθυστερεί η διαδικασία;

- 30 Με ποια μορφή θα συνεχίσει η λειτουργία του παιδικού σταθμού του ΤΑΥΠΥΠΠΟ στην Αθήνα; Πώς θα διασφαλιστεί η χρηματοδότησή του κατά την περίοδο 2020-2021 και πώς προβλέπεται να καλυφθούν τα έξοδα των δικαιούχων υπαλλήλων του ΥΠΠΟΑ για συναφή παροχή, σε περίπτωση που τα τέκνα τους δεν γίνουν δεκτά σε αντίστοιχη δημόσια ή δημοτική δομή;
- 31 Αληθεύει ότι επιχειρείται από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟΑ η με κάθε τρόπο επαναφορά του έκπτωτου αναδόχου στο έργο ψηφιοποίησης των κινητών μνημείων, παρά την απόρριψη της σχετικής αίτησης αναστολής του από το διοικητικό Εφετείο Αθηνών;
- 32 Τι προτίθεται να πράξει η κ. Υπουργός ώστε να συνδράμει και η ίδια στην όποια έρευνα για κακοδιαχείριση των ψηφιακών έργων που διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των περιόδων κατά τις οποίες υπήρξε Γενική Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού και είχε την ευθύνη των έργων αυτών;
- 33 Τι επιδιώκει η Υπουργός με τις πρακτικές ρεβανσισμού που ακολουθεί, «ξηλώνοντας» αναιτιολόγητα υπαλλήλους του ΥΠΠΟ από τη θέση τους, όπως συνέβη με τις περιπτώσεις που ενδεικτικά αναφέρθηκαν παραπάνω;

ΕΠ
Οι Ερωτώντες Βουλευτές
Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)

Βέττα Καλλιόπη

Βερναρδάκης Χριστόφορος

Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χαράλαμπος

Βασιλικός Βασίλης

Βαγένα Άννα

Αβραμάκης Ελευθέριος

Αθανασίου Αθανάσιος

Αυλωνίτης Αλέξανδρος

Αραχωβίτης Σταύρος

Βαρδάκης Σωκράτης

Γκαρά Αναστασία

Γιαννούλης Χρήστος

Δρίτσας Θοδωρής

Ζεϊμπέκ Χουσεΐν

Ηγουμενίδης Νικόλαος

Κασιμάτη Νίνα

Κάτσης Μάριος

Καφαντάρη Χαρούλα

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μουζάλας Ιωάννης

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Μιχαηλίδης Ανδρέας

Μωραΐτης Αθανάσιος

Παππάς Νικόλαος

Παπανάτσιου Αικατερίνη

Παπαηλιού Γεώργιος

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Πολάκης Παύλος

Σαντορινιός Νεκτάριος

Σαρακιώτης Ιωάννης

Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)

Τζούφη Μερόπη

Τσίπρας Γεώργιος

Φάμελλος Σωκράτης

Φίλης Νικόλαος

Φωτίου Θεανώ

Χαρίτσης Αλέξιος

Χριστίδου Ραλία

Ψυχογιός Γεώργιος